

[A. Svensson.]

for den daværende Redaktion af dette Blad, end de er for mig og „Jydske Tidende“.

Nu kom det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ind paa et helt nyt Emne, idet han begyndte at tale om Dr. Lorenz Christensen, som ogsaa i sin Tid har faaet Indlæg optaget i „Jydske Tidende“, og spurgte mig, om det ogsaa var en dansk Mand. Nej, det har han aldrig været, og det har han heller aldrig paastaet, men han var gennem mange Aar en over for Danmark og Danskheden i vort Grænseland overordentligt velvilligt indstillet Hjemmetysker. Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke vil tage mine Ord for gode Varer, saa kunde det jo være, at han vilde tage en Udtalelse af f. Eks. fhv. Minister H. P. Hanssen for gode Varer, og jeg skal da med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par Linier af en Artikel i „Heimdal“ for 9. Marts 1935, en Artikel, som jeg har god Grund til at tro er skrevet af Hr. H. P. Hanssen selv:

„Dr. Lorenz Christensen har aldrig lagt Skjul paa, at han er Hjemmetysker. Men da han jo for nogle Aar siden rejste til København for ved Hjælp af et Stipendium at foretage nogle Studier, stod han efter sine Udtalelser at dømme paa et Standpunkt, som faldt ret nøje sammen med det, Johannes Tiedje og Erich Schlaikjer indtog før Verdenskrigen. Han opsøgte H. P. Hanssen og fik efter Anmodning Anbefalinger med til forskellige Kredse i København, som ellers vilde have været lukkede for ham. I København indtog han et Standpunkt, som faldt ret nøje sammen med det, Erich Schlaikjer havde indtaget under sit Studieophold derovre. Efter sin Hjemkomst til Nord-slesvig opsøgte han atter H. P. Hanssen og fik efter Anmodning paa hans Anbefaling Adgang til at gennemse Hypoteklaanefondens Akter for personlig at overbevise sig om, at den ikke under sin Udlaanevirksomhed havde taget politiske Hensyn....“ (Formanden ringer). Na, jeg kommer til at standse her.

Nørskov: Fiskerne i vore Indvande er i høj Grad utilfredse med den Bestemmelse i Jagtloven, som forbyder Salg af Søfugle, fanget i Fiskegarn. Bestemmelsen findes i § 25 og lyder saaledes: „Søfugle, som findes

fanget og døde i Net, maa ikke falbydes, sælges, købes eller forsendes.“

Det er særlig i Maanederne November, December og Januar, at disse Søfugle gaar i Garnene, altsaa paa en Tid, hvor det som Regel er smaat med Fiskeriet, og Fiskerne kan ikke forstaa, at de skal være nødsaget til at kaste Fuglene i Vandet eller forære dem bort, da de jo ikke kan forhindre, at Fuglene dykker ind i Garnene og drukner. Fiskerne finder det rimeligt, at Forbudet gælder for Ænder, fanget i Garn, der er formet for Andejagt, men man finder det i høj Grad urimeligt, at Ænder, fanget i Garn, der udsættes efter Fisk, ikke maa sælges, især da disse Ænder er døde.

Gennem Fiskeriorganisationerne og ligeledes gennem Udtalelser af den højtærede Landbrugsminister under Jagtlovens Behandling her i Rigsdagen er jeg bekendt med, at der forud for Gennemførelsen af den nugældende Jagtlov blev ført Forhandlinger med andre Lande om forskellige Fredningsbestemmelser, der har fundet Udtryk i den danske Jagtlov. Nu ligger det vist saaledes, at kun danske Fiskere rammes af den omtalte Bestemmelse, idet andre Landes Fiskere ikke driver Fiskeri med Net af den Art, som vore anvender.

Dansk Fiskeri har flere Gange søgt om at faa denne Urimelighed ud af Loven, men det er hidtil ikke lykkedes. Selv om jeg erkender, at Spørgsmaalet sikkert er vanskeligt, mener jeg dog, at Sagen er af saa stor Betydning for mange fattige Fiskere, at der maa optages et Arbejde for at faa Bestemmelsen fjernet. Jeg vil derfor bede den højtærede Landbrugsminister om at tage denne Sag under velvillig Overvejelse, saa dette Spørgsmaal kan blive løst paa en for vore Fiskere tilfredsstillende Maade.

Det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen var inde paa det saakaldte Limfjords-spørgsmaal. Jeg vil om dette Spørgsmaal gerne sige, at jeg i Fjor udførligt omtalte flere af de Forhold, som det ærede Medlem fremdrog, og det ærede Medlems Udtalelser faldt, saa vidt jeg hørte, ikke ret langt ved Siden af det, jeg udtalte i Fjor. Forholdet er ganske rigtigt saaledes, at Befolkningen deroppe ved Limfjordskysten ikke mener, at de kan paatage sig de Arbejder til Sikring af Arealerne, der foreslaas af den nedsatte Kommission. De